

N:o 118.

Af herr **J. E. Schödén**, *angående upphäfvande af tullen å fläsk.*

Då jag erfarit, att flere motionärer äfven vid denna riksdag påyrkat förhöjning af införselstullen å fläsk, och frågan härom således äfven i år dragits under Riksdagens ompröfning, så föranlåtes jag härigenom hemställa, det Riksdagen i sammanhang härmed måtte taga under förnyadt öfvervägande frågan om denna tullsats fullständiga afskaffande.

Det torde för Riksdagens ledamöter numera vara temligen allmänt bekant, att denna tull hufvudsakligen drabbar den mindre bemedlade befolkningen i rikets vidsträckta nordliga provinser; men den, som derutöfver något närmare känner norrländska förhållanden, inser utan tvifvel, att antingen nu denna tull bibehålles vid sitt nuvarande belopp eller den två- å tredubblas, så skulle detta i de olika fallen endast utmärka de olika belopp, som på indirekt väg komme att uttagas af nämnda fattiga befolkning. Denna tull verkar nemligen såsom en finanstull på det amerikanska fläsket och skulle i alla fall icke kunna inskränka förbrukningen deraf. Jag har för egen del tillräcklig erfarenhet till stöd för detta påstående. Jag har varit med, då det amerikanska fläsket uppe i Norrlands skogsbygder stått i samma pris som smör med 65 à 75 öre pr skålpund lika med 1,52 à 1,76 per kilogram, och jag har äfven såsom handlande gjort försök att införa annat billigare fläsk, men det har likväl till och med under sådana förhållanden visat sig vara omöjligt.

Sådant beror icke på någon nyck hos befolkningen, utan helt och hållet derpå, att den amerikanska varan visat sig inneha egenskaper, som särskildt passa för ortens förhållanden. För att belysa detta vill jag först påpeka, att den norrländska skogsarbetaren visst icke har råd att lefva hufvudsak-

ligen på fläsk, utan fastmera på brödföda, och derigenom kommer egenskapen af större fetthalt att för honom få en mycket stor betydelse jemväl i kostnads-hänseende. I detta afseende, nemligen i fråga om fetthalt, står nu det amerikanska fläsket vida öfver hvarje annan sort, som jag känner. Men äfven en annan egenskap är härvid af synnerlig vikt, nemligen att det kan ätas äfven utan ringaste tillredning. En skogsarbetare kan sålunda tryggt bege sig ut i skogen med en säck bröd och en fläskbit och lefva derpå, så länge det räcker. Har han derjemte en stekpanna och något hvetemjöl, så kan han bereda sig nödortftig omvexling. Om man nu tänker sig, att en sådan arbetare måste undvara hvad vi kalla menskliga bostäder och att han t. ex. vid flottningsarbeten får slå upp sitt läger här och der i skogen, nemligen hvarhelst arbetet för hvarje dag stannar, så bör man kunna förstå, hvarför han föredrager de lifsmedelssorter, som bäst passa för sådana förhållanden, och jag tycker äfven man borde undvika att därför beskatta honom. Sådana är det dock, som till största delen få betala fläsktullen. Och till hvilken nytta? Den skyddar ingen, och staten behöfver den ej.

Jag yrkar alltså,

att införselstullen å »fläsk, andra slag», måtte af Riksdagen upphäfvas, och tulltaxan i sådant syfte omändras.

Stockholm den 27 januari 1896.

J. E. Schöden.